

3. Hvad angår udviklingslandene har der på grundlag af loven om internationalt udviklingssamarbejde været tale om at søge udformet et samarbejde på et område, hvor der tidligere kun i begrænset omfang har foreligget faste kulturelle forbindelser. Dette samarbejde har bl.a. omfattet gennemførelse af udstillinger, bistand til opbygning af museer i udviklingslande og projekter inden for områderne arkitekturrestaurering og arkæologi. Det kan således nævnes, at der i 1975 er indgået en aftale med Thailand om et fælles projekt om undervandsarkæologi.

I almindelighed bemærkes, at man med henblik på en rimelig fordeling og prioritering af midlerne til egnede projekter har fundet det hensigtsmæssigt, at bevillingerne normalt ikke bindes til kulturaftaler med enkelte udviklingslande, men kan anvendes efter en samlet afvejning af foreliggende samarbejdsforslag (jfr. kap. VI i beretning for 1974-75 fra styrelsen for internationalt udviklingssamarbejde).

Det to-sidige kulturaftalesamarbejde, der bl.a. er baseret på Den europæiske Kulturkonvention af 1954, har navnlig udviklet sig efter afslutningen af 2. verdenskrig.

Det kan diskuteres, om den samarbejdsform, som er etableret gennem kulturaftalerne, er den mest hensigtsmæssige, men det er dog ministeriets opfattelse, at kulturaftalerne i almindelighed skønnes at have udgjort et godt grundlag for det danske kulturarbejde i udlandet og for formidlingen af værdifulde kulturelle impulser fra udlandet til Danmark og dermed for fremme af mellempøkelig forståelse (jfr. en mere indgående diskussion af dette spørgsmål i betænkning nr. 517, 1969. En kulturpolitisk redegørelse, side 223 ff., og i betænkning nr. 636, 1972, Dansk informations- og kulturarbejde i udlandet, side 15 f. og side 20 f.).

Uanset hvilken samarbejdsform der i fremtiden vælges i det enkelte tilfælde, må det formodes, at det internationale kultursamarbejde vil få øget betydning bl.a. i forbindelse med opfølgningen af konferencen om fred og sikkerhed i Europa (jfr. slutaktens afsnit om samarbejde på humanitære og andre områder, underafsnit 3).

Ad 6.80. Tilskud til internationale formål.

Spørgsmål 11:

Hvor langt er man nået i overvejelserne om afvikling af Det danske Selskab, og hvor langt er man nået med hensyn til det bebudede samarbejde med udenrigsministeriet på området?

Svar:

Som anført i anmærkningerne til forslag til finanslov for 1975-76 har ministeriet i 1974 godkendt en ændring i vedtægterne for Det danske Selskab, der har muliggjort en reorganisering og styrkelse af hjemmekontorets virksomhed. I henhold til vedtægterne er ministeriet for kulturelle anliggender, udenrigsministeriet og undervisningsministeriet repræsenteret i Selskabets styrelse ved tilfornordnede uden stemmeret, og det er således muligt for disse ministerier, hvis sagsområde har særlig tilknytning til Selskabets virksomhed, løbende at følge institutionens aktiviteter.

Det er ministeriets hensigt i 1976 at tage Selskabets forhold op til en samlet vurdering i lys af den efter den ovennævnte vedtægtsændring stedfundne udvikling med henblik på i samråd med de øvrige implicerede ministerier at tage stilling til spørgsmålet om den fremtidige offentlige støtte til Selskabets virksomhed, herunder til de forslag, som er fremsat i betænkning nr. 636, 1972, om dansk informations- og kulturarbejde i udlandet.

Som et første led i denne vurdering er der med udgangspunkt i statsrevisorernes bemærkninger i tillægsbetænkning over statsregnskabet for finansåret 1973-74 vedrørende Det danske Selskabs publikationsfond iværksat en gennemgang af selskabets publikationsvirksomhed, herunder spørgsmålet om dennes forhold til den statslige informationsvirksomhed over for udlandet.